

РЕШЕНИЕ

№ 3373

гр. София, 25.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 01.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **11360** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ и чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Политическа партия Движение „Да България“ подадена, чрез адв. А. срещу мълчалив отказ на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ да предостави достъп до обществена информация, изискана със заявление с вх. № ДОИ-24/13.10.2020 г. В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ да се предостави изискана по реда на ЗДОИ информация поради съществено нарушение на административно производствените правила и противоречието му с материалния закон и целта на ЗДОИ. Твърди, че обжалваният отказ е незаконосъобразен, тъй като нарушава изискването за законова форма на индивидуалния административен акт и органът дължи изрично произнасяне по заявлението. Сочи, че изисканата информация е обществена по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ и същата не попада в предвидените от закона ограничения, съответно не съществува законова пречка за предоставянето ѝ. Моли съда да отмени като незаконосъобразен обжалвания мълчалив отказ да се произнесе по заявлението и да задължи ответника да предостави изисканата информация.

Жалбоподателят- ПП Движение „Да България“, в съд.з. чрез адв. А. поддържа изложеното в жалбата. Възражава по искането на ответника за присъждане на разноски.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране“, в с.з. чрез юриск. П. и в

представени по делото писмени бележки, оспорва жалбата като недопустима и неоснователна. Навежда аргументи, че изисканата информация не попада в обхвата на ЗДОИ. Сочи, че информацията, съдържаща се в бизнес-плана не е обществена и засяга интересите на трето лице. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Производството пред административния орган е започнало по подадено от ПП Движение „Да България“ чрез Платформа за достъп до обществена информация заявление с вх. № ДООИ-24/13.10.2020 г. със съдържание „Какъв е бизнес-планът на [фирма] и пристанище ТЕЦ „Е.“ на базата на който през юли т. г. се удължава лицензът им до 2036 г.?“; иска се и копие от плана. Административният орган с писмо изх. № ДООИ- 24/20.10.2020 г. е изпратил копие от заявлението до представител на [фирма], като му е указал, че в 7-дневен срок следва да даде изрично писмено съгласие за предоставяне на изисканата информация, относима към дейността на дружеството. В резултат на това в КЕВР е постъпило становище от [фирма], в което същото изразява несъгласие за предоставяне достъп до посочената в заявлението информация, аргументирайки се, че информацията има висока търговска стойност и съгласно Вътрешна процедура за управление на документираната информация СП 7.5, утвърдена на 11.03.2020 г. със Заповед № 13-1/12.03.2020 г. на изпълнителния директор на [фирма] по отношение на нея са предприети мерки за защита и недопускане на разпространение. Сочи още, че бизнес-планът за периода 2020-2024 г. попада в обхвата на Закона за защита на търговската тайна. С оглед изясняване на фактите и обстоятелствата и предвид така изразеното становище, административният орган е изискал от дружеството да предостави копия от Вътрешна процедура за управление на документираната информация СП 7.5, утвърдена на 11.03.2020 г. и Заповед № 13-1/12.03.2020 г. на изпълнителния директор на [фирма]. В срока за предоставяне или отказ от предоставяне на информацията по постъпилото заявление, изтичащ на 27.10.2020 г., при така протеклото административно производство, отговор не е представен на жалбоподателя. Жалбата е подадена в съда на 17.11.2020 г. При така установената фактическа обстановка, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е мълчалив отказ на КЕВР за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана от жалбоподателя със заявление подадено на 29.09.2020 г. и входящо при органа на 13.10.2020 г.

Жалба е процесуално допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице, подало заявлението за достъп, насочена е срещу годен за оспорване акт – мълчалив отказ за предоставяне на достъп до обществена информация. Заявлението за достъп до обществена информация е входящо при ответника на 13.10.2020 г. Срокът за предоставяне или отказ от предоставяне на поисканата информация, съгласно чл. 28, ал.1 ЗДОИ, е 14-дневен и изтича на 27.10.2020 г. Срокът за оспорване на мълчалив отказ за предоставяне на обществена информация е едномесечен от изтичане на срока, в който административния орган е бил длъжен да се произнесе /чл. 149, ал.2 АПК/ и изтича на 27.11.2020 г. Жалбата е

подадена на 17.11.2020 г., пред АССГ, т.е. в срока за това. По съществуто ѝ, съдът взе предвид следното:

КЕВР е сезирана със заявление за предоставяне на достъп до обществена информация, ясно описана в заявлението, подадено по надлежния за това ред, в писмена форма, чрез Системата за сигурно електронно връчване, поддържана от ДАЕУ и съдържащо изискуемите от ЗДОИ реквизити, на което ответния орган не е отговорил в законоустановения срок.

За да възникне задължение за административния орган за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до обществената информация, същият следва да е сезиран с надлежно подадено заявление, което да съдържа определени реквизити. Едва след това, органът следва да преценява дали поисканата информация следва да бъде предоставена.

В чл. 25 ЗДОИ, законодателят е предвидил изрично съдържание на заявлението за предоставяне на достъп до обществена информация, а именно: трите имена, съответно наименованието и седалището на заявителя; описание на исканата информация; предпочитаната форма за предоставяне на достъп до исканата информация и адреса за кореспонденция със заявителя. Ако в заявлението не се съдържат данните по ал. 1, т. 1, 2 и 4, то се оставя без разглеждане. Настоящият съдебен състав намира, че съдържанието на процесното заявление отговаря на изискванията, посочени в цитираната разпоредба. Посочено е наименованието на юридическото лице, посочен е както административен, така и електронен адрес за кореспонденция. В описанието на исканата информация, същата е достатъчно ясно и конкретно уточнена. В този смисъл, при преценка, че заявлението за достъп до обществена информация не отговаря на изискванията на чл. 25, ал. 1 от ЗДОИ, органът е следвало да се произнесе, като остави заявлението без разглеждане съгласно чл. 25, ал. 2 от закона (този акт също подлежи на оспорване пред съда съгласно общото правило на чл. 56, ал. 4 от АПК). В случая такъв акт не е постановен и административното производство не е прекратено.

КЕВР е "задължен субект" по смисъла на чл. 3, ал.1 от ЗДОИ. Съгласно ал.1 на посочената разпоредба този закон се прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, наричани по-нататък "органите", а според ал.2 на същата разпоредба, този закон се прилага и за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от: 1. публичноправни субекти, различни от тези по ал.1, включително публичноправните организации; 2. физически и юридически лица само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми. Съобразно законовата дефиниция, КЕВР като държавен орган е задължен субект по см. на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Тези субекти имат задължението да предоставят информация, която да е създадена в кръга на тяхната компетентност или да се съхранява от тях и да е налична. В случая дружеството производител на електрическа енергия е лицензирано именно от КЕВР, съответно административният орган в изпълнение на Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката одобрява съдържанието на неговия бизнес- план.

По делото няма данни да е налице писмен отговор на заявление с вх. № ДОИ-24/13.10.2020 г., като видно от приобщените с административната преписка

документи, производството пред административния орган е приключило с изпратеното до „ТЕЦ В.“ писмо с искане за предоставяне на допълнителна информация, по което не е постъпил отговор от страна на дружеството.

Съгласно чл.58, ал.1 от АПК, непроизнасянето в срок, се счита за мълчалив отказ да се издаде актът. Мълчаливият отказ е бездействие на администрацията в случаите, когато административният орган има задължение да се произнесе по направено пред него искане. Следователно, за да се приеме, че такъв отказ е налице, е необходимо компетентният административен орган да не изпълни задължението си за произнасяне, въпреки сезирането му.

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в Глава трета на ЗДОИ. Разпоредбата на чл. 28, ал.2 от ЗДОИ задължава органите или изрично определените от тях лица, да се произнесат с решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомят писмено заявителя за своето решение. Следователно единствената призната от закона възможност за процедуриране по заявление за достъп до обществена информация е задълженият субект да постанови изричен акт- решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация. Изискването за писмено мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта. Неспазването на формата, в която следва да се произнесе задълженият субект е достатъчно основание за отмяната на оспорения акт. Органите са длъжни винаги да се произнесат по подадените до тях заявления, вкл. да искат уточнения и прецизиране на същите, ако считат, че са нередовно направени /чл.29, ал.1 от ЗДОИ/, респ. да мотивират отказа при преценка за основания за това. Отказът за предоставянето на информация следва да бъде формулиран в изричен акт, с изложени мотиви относно същността на исканата информация. Този извод се налага от текста на разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ, съгласно която в решението за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация се посочват правното и фактическото основание за отказ по този закон, датата на приемане на решението и редът за неговото обжалване.

В случая, акт не е постановен и административното производство не е прекратено. При липсата на волеизявление за оставяне на заявлението без разглеждане, сезираният орган дължи произнасяне по същество, а непроизнасянето в срок формира мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал.1 от АПК, който подлежи на съдебно оспорване по реда на АПК. При депозирано заявление, което отговаря на изискванията на чл.25, ал.1 от ЗДОИ, органът дължи произнасяне с мотивирано решение, както когато удовлетворява искането /чл.28, ал.2, вр.п с чл.34 от ЗДОИ/, така и когато отказва да предостави информация /чл.38 от ЗДОИ/. Следователно, бездействието на органа представлява мълчалив отказ по смисъла на 58, ал.1 от АПК, който е в противоречие с разпоредбите на чл. 28, ал. 2 и чл. 38 от закона и на това основание подлежи на отмяна. Мълчалив отказ в производството по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание оспореният акт следва да бъде отменен. Това е така, тъй като, специален закон, ЗДОИ, дерогира нормите на общия такъв АПК и в частност - на чл. 27, ал. 2, т. 1 от него. Обстоятелството, че исканата информация може да не представлява обществена по смисъла на ЗДОИ не освобождава задължения субект от задължението за издаване на акт. Съображенията му за отказ следва да бъдат изложени в решение, по реда на чл. 38 от ЗДОИ.

В този смисъл, съдът не се споделя и доводите на ответника, развити в писмени

бележки, че изисканата информация не се отнася до обществения живот в Република България, тъй като касае дейността на „ТЕЦ В.“, а не на КЕВР. Обществена информация по смисъла на закона е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Предвид факта, че административният орган именно на база предоставения от „ТЕЦ В.“ бизнес план издава решение за неговото одобряване, съответно подновяване на лиценза, то същият неминуемо има отношение към дейността на регулатора. При всички положения, задълженият субект е следвало в нарочен акт да обсъди въпроса обществена ли е търсената информация и касае ли се до търговска тайна по смисъла на закона, каквито твърдения навежда дружеството производител на електрическа енергия.

С оглед изложеното, жалбата се явява основателна и следва да бъде уважена, а мълчаливият отказ за предоставяне на обществена информация на КЕВР да бъде отменен. Тъй като издаването на решение по ЗДОИ изисква оценка от страна на административния орган, включително и на обстоятелствата, представляващи основание за отказ за предоставяне на информация, преписката следва да бъде върната на компетентния орган за произнасяне по същество. След преценка на вида и характера на исканата информация, и на реда, по който тя може да се предостави, задълженият субект следва да постанови писмено мотивирано решение по заявлението, с което да предостави или да откаже да предостави исканата информация, ако са налице законови пречки за това, включително и тези, посочени в чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл. 173, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на Комисия за енергийно и водно регулиране по заявление с вх. № ДОИ-24/13.10.2020 г. за предоставяне на достъп до обществена информация, подадено от ПП Движение „Да България“.

ВРЪЩА преписката на Комисия за енергийно и водно регулиране за произнасяне, съобразно дадените в мотивите в решението указания по тълкуването и прилагането на закона, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Решението, съгласно чл. 40, ал.3 ЗДОИ, е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: